Bătrânii Optina

Bătrân/Portret/Zicător	Scurtă biografie
Ieroschemonahul Lev (Nagolkin) , 1768-1841. Pomenit pe 11/24 octombrie (deces); 27 iunie/10 iulie (descoperirea moaştelor) „A salva un suflet nu e ca şi cum ai ţese un pantof de bast."	Fondatorul şi inspiratorul preoţilor Optina. Un om cu o credinţă neclintită, un curaj extraordinar, fermitate şi energie. Expresia iubirii evanghelice a fost întreaga viaţă a acestui preot, petrecută în slujirea altruistă a lui Dumnezeu şi a aproapelui său. Prin isprăvile sale, rugăciunea neîncetată şi smerenia care Îl imita pe Dumnezeu, a dobândit daruri abundente ale Duhului Sfânt. Minunile săvârşite de preot au fost nenumărate: mulţimi de oameni defavorizaţi se înghesuiau la el.

Ieroschemonahul Macarie (Ivanov) , 1788-1860. Pomenire: 7/20 septembrie (deces); 27 iunie/10 iulie (dezvăluirea moaștelor) „Dacă există smerenie, totul este acolo; dacă nu există smerenie, nimic nu este acolo.”	Ucenicul și împreună-mărturisitorul părintelui Leo. A fost părinte în Optina Pustyn în același timp cu Cuviosul Leo, iar după moartea acestuia, a dus la bun sfârșit isprava îngrijirii părintelui până la propria moarte. Principala virtute pe care a cultivat-o în mod special la oameni a fost smerenia, considerând-o temelia vieții creștine. Numele părintelui este asociat cu începutul publicării lucrărilor patristice în mănăstire, care au unit cele mai bune forțe spirituale și intelectuale ale Rusiei în jurul mănăstirii. Scriitorul N.V. Gogol s-a întâlnit cu părintele.

Schema-Arhimandritul Moise (Putilov), 1782-1862. Pomenire: 16/29 iunie (deces); 13/26 decembrie (descoperirea moaștelor) „Trebuie să primim tot ce ne este trimis ca și cum ar veni din mâna Domnului: fie că lucrurile triste duc la răbdare, fie că lucrurile plăcute duc la mulțumire.”	Un stareț-bătrân blând. A dat un exemplu uimitor de combinare a asceticismului strict, smereniei și abținerii cu o gestionare înțeleaptă a mănăstirii și ample activități caritabile. Datorită milei și compasiunii sale nemărginite față de săraci, mănăstirea a oferit adăpost multor rătăcitori. Sub schimandritul-arhimandrit, bisericile și clădirile vechi ale mănăstirii au fost reconstruite și au fost construite altele noi. Optina Pustyn își datorează înflorirea vizibilă și renașterea spirituală înțeleptei egumenii Starețului Moise.

Schema-Abatele Antonie (Putilov), 1795-1865. Pomenire: 7/20 august (deces); 13/26 decembrie (descoperirea moaștelor) „Cine nu știe să se smerească, va fi smerit mai târziu de oameni; iar pe cine nu-l smeresc oamenii, Dumnezeu îl va smeri.”	Frate și tovarăș al Schimei-Arhimandritului Moise, un ascet smerit și om al rugăciunii, care a purtat cu răbdare și curaj crucea bolilor trupești de-a lungul vieții sale. A contribuit în orice fel la lucrarea de prezbiter în schit, pe care a condus-o timp de 14 ani. Învățăturile scrise ale venerabilului prezbiter sunt rodul minunat al iubirii sale părintești și al darului cuvintelor învățătoare. Înainte de moartea sa, a spus: „Aș vrea să mângâi pe toată lumea și, dacă ar fi cu putință, m-aș sfâșia în bucăți și aș da fiecăruia câte o bucată”.

Ieroschemonahul Ilarion (Ponomarev), 1805-1873. Pomenit pe 18 septembrie/1 octombrie (deces); 27 iunie/10 iulie (descoperirea moaștelor) „Nu este nevoie să fim triști sau să ne gândim la viitor, haideți să folosim prezentul și să-I mulțumim lui Dumnezeu.”	Ucenicul și succesorul părintelui Macarie. Fiind un apărător și predicator zelos al credinței ortodoxe, a reușit să-i aducă înapoi în sânul Bisericii Ortodoxe pe mulți oameni rătăciți și decăzuți de la credința ortodoxă. „Abia din momentul în care l-am cunoscut”, își amintește fiul duhovnicesc al părintelui, „am învățat ce este pacea sufletească, ce este pacea duhovnicească...” Părintele-pustnic a murit în rugăciune, cu un rozariu în mâini.

Ieroschemonahul Ambrozie (Grenkov) , 1812-1891. Pomenire: 10/23 octombrie (deces); 27 iunie/10 iulie (dezvăluirea moaștelor) „Nu a existat tristețe, dar dușmanii vicleni ne-au înveselit, apărând uneori sub forma Efremkai, alteori sub forma unui crocodil cu dinți.”	Un mare bătrân și ascet al pământului rusesc, a cărui viață a fost atestată de Dumnezeu prin multe minuni, iar poporul ortodox a fost închinat cu o dragoste sinceră, venerație și rugăciune evlavioasă. Ucenicul bătrânilor Leonid și Macarie, a slujit oamenilor timp de peste 30 de ani. A întemeiat mănăstirea de femei Șamordino, a oferit îndrumare spirituală multor mănăstiri, iar scrisorile și învățăturile sale sunt o sursă de înțelepciune spirituală pentru cei care caută mântuirea. Avea o minte înaltă, limpede și o inimă iubitoare. Este prototipul bătrânului Zosima din romanul „Frații Karamazov” al lui F. M. Dostoievski. Scriitorul s-a întâlnit cu sfântul de trei ori.

Ieroschemonahul Anatolie (Zertsalov) , 1824-1894. Pomenit pe 25 ianuarie/7 februarie (deces); 27 iunie/10 iulie (descoperirea moaștelor) „Oricine este ca Hristos în răstignire este și ca El în înviere și înălțare la cer.”	Stareț și stareț, el i-a instruit în viața duhovnicească nu numai pe călugării din Optina Pustyn, ci și pe locuitorii Mănăstirii Shamordino și ai altor mănăstiri. Fiind un pastor al rugăciunilor și ascetului, a fost un părinte sensibil, un învățător răbdător pentru toți cei care veneau la el, împărtășind întotdeauna comoara înțelepciunii, a credinței și a unei bucurii duhovnicești deosebite. Starețul Anatolie poseda un dar uimitor al mângâierii. Sfântul Ambrozie spunea că i s-a dat o astfel de rugăciune și un astfel de har, care se dăruiește unuia din o mie.

Schema-Arhimandrit Isaac (Antimonov), 1810-1894. Pomenire: 22 august/4 septembrie (deces); 31 ianuarie/13 februarie (descoperirea moaștelor) „Iubiți-L pe Dumnezeu și pe aproapele vostru, iubiți Biserica lui Dumnezeu, în slujba bisericească, în rugăciune nu căutați binecuvântări pământești, ci cele cerești.”	Abatele mereu memorabil al mănăstirii Optina Pustyn, care a combinat conducerea fermă a mănăstirii și cea mai fină artă a conducerii pastorale cu ascultarea smerită față de marii bătrâni Optina și un înalt ascetism. Opera vieții Șemei-Arhimandritului Isaac a fost păstrarea și afirmarea legămintelor spirituale ale prezbiteriei în mănăstire. Nu a cunoscut pacea - ușile chiliei sale erau deschise pentru frățietate și săraci. În mâncare, îmbrăcăminte și decorarea chiliei, a observat simplitatea completă a asceților din vechime.

Ieroschemonahul Iosif (Litovkin) , 1837-1911. Pomenire: 9/22 mai (deces); 3/16 octombrie (descoperirea moaștelor) „Împărăția cerurilor nu este dată celor ce zac pe o parte, ci numai celor ce se trudesc și îndură necazuri.”	Ucenicul și succesor spiritual al Cuviosului Ambrozie, care a arătat o imagine de mare smerenie, blândețe și rugăciune neîncetată a inimii, starețul a fost onorat în repetate rânduri cu arătarea Maicii Domnului. Conform amintirilor contemporanilor săi, mulți, chiar și în timpul vieții ieroschimonahului Iosif, l-au văzut luminat de o lumină divină plină de har. Cuviosul Iosif a fost un om al unei profunde lucrări interioare, păstrând întotdeauna tăcerea din inimă și rugăciunea neîncetată.

Schema-Arhimandrit Barsanuphius (Plikhankov) , 1845-1913. Pomenire: 1 aprilie/14 (deces); 27 iunie/10 iulie (dezvăluirea moaștelor) „Nu lăsa inima ta să se atașeze de bunurile pieritoare ale acestei lumi, alungă orice atașament din ea, căci numai într-o inimă liberă de orice atașament Își poate crea Domnul Lăcașul.”	Starețul schitului, despre care starețul Nectarie spunea că harul lui Dumnezeu a creat într-o singură noapte un mare bătrân dintr-un militar strălucit. Fără a-și cruța nici viața, și-a îndeplinit datoria pastorală în războiul ruso-japonez. Bătrânul a posedat o perspicacitate extraordinară, i s-a dezvăluit sensul interior al evenimentelor care aveau loc. Sfântul a fost trimis de Sinod la L. N. Tolstoi, care fusese excomunicat din Biserică și se afla pe patul de moarte, dar rudele scriitorului nu i-au permis bătrânului să-l vadă pe muribund.

Ieroschemonahul Anatolie (Potapov), 1855-1922. Pomenire: 30 iulie/12 august (deces); 27 iunie/10 iulie (descoperirea moaștelor). „Trăiește simplu, conform conștiinței tale, adu-ți aminte întotdeauna că Domnul vede și nu te uita la celelalte!”	Numit de popor mângâietor, a fost înzestrat de Domnul cu mari daruri ale harului: dragostea și mângâierea celor suferinzi, înțelegerea și vindecarea. Îndeplinindu-și cu smerenie slujirea pastorală în zilele grele ale tulburărilor revoluționare și ale ateismului, starețul și-a întărit fiii duhovnicești în hotărârea lor de a rămâne credincioși sfintei credințe ortodoxe până la moarte.

Ieroschemonahul Nectarie (Tihonov) , 1853-1928. Pomenit pe 29 aprilie/12 mai (deces); 3/16 iulie (descoperirea moaştelor) „Fă bine aproapelui tău, fă cele exterioare, şi când va fi în ordine, atunci se va forma cele interioare.”	Ultimul bătrân ales de Optina de către sobor, care prin isprava rugăciunii neîncetate şi a smereniei a dobândit cele mai mari daruri ale facerii de minuni şi clarviziunii, ascunzându-le adesea sub pretextul nebuniei. În zilele de persecuţie a Bisericii , fiind el însuşi în exil pentru mărturisirea credinţei sale, a avut grijă neobosit de credincioşi. Atât laicii de rând, cât şi marii sfinţi s-au adresat lui pentru sfaturi şi ajutor rugător.

Ieromonahul Nikon (Belyaev) , 1888-1931. Ziua comemorării: 25 iunie/8 iulie (deces) „Nu ar trebui să cauți adevărul omenesc, ci doar adevărul lui Dumnezeu.”	Cel mai apropiat discipol al părintelui Varsanufie, un luptător înflăcărat al rugăciunii și un pastor iubitor, care a îndeplinit cu altruism slujba părintelui după închiderea bisericii Optina Pustyn, a îndurat torturi din partea ateilor și a murit în exil ca duhovnic.

Arhimandritul Isaac II (Bobrakov), 1865-1938. Comemorat pe 26 decembrie/8 ianuarie (deces) „Nu voi fugi de crucea mea.”	Ultimul stareț al Optinei Pustyn, care a experimentat întreaga greutate a distrugerii și profanării sfintei mănăstiri. Purtând crucea slujirii egumenești în anii de încercări și necazuri, a fost plin de o credință neclintită, curaj și iubire atotcuprinzătoare. A fost închis de patru ori. A fost împușcat pe 8 ianuarie 1938 și înmormântat într-o groapă comună în pădurea de la kilometrul 162 al autostrăzii Simfer

PROIECT: viorel frunza

TRADUCERE ASISTATA, AI

Tratati cu indulgenta eventualele greseli sau omisiuni sau aduceti modificarile cuvenite